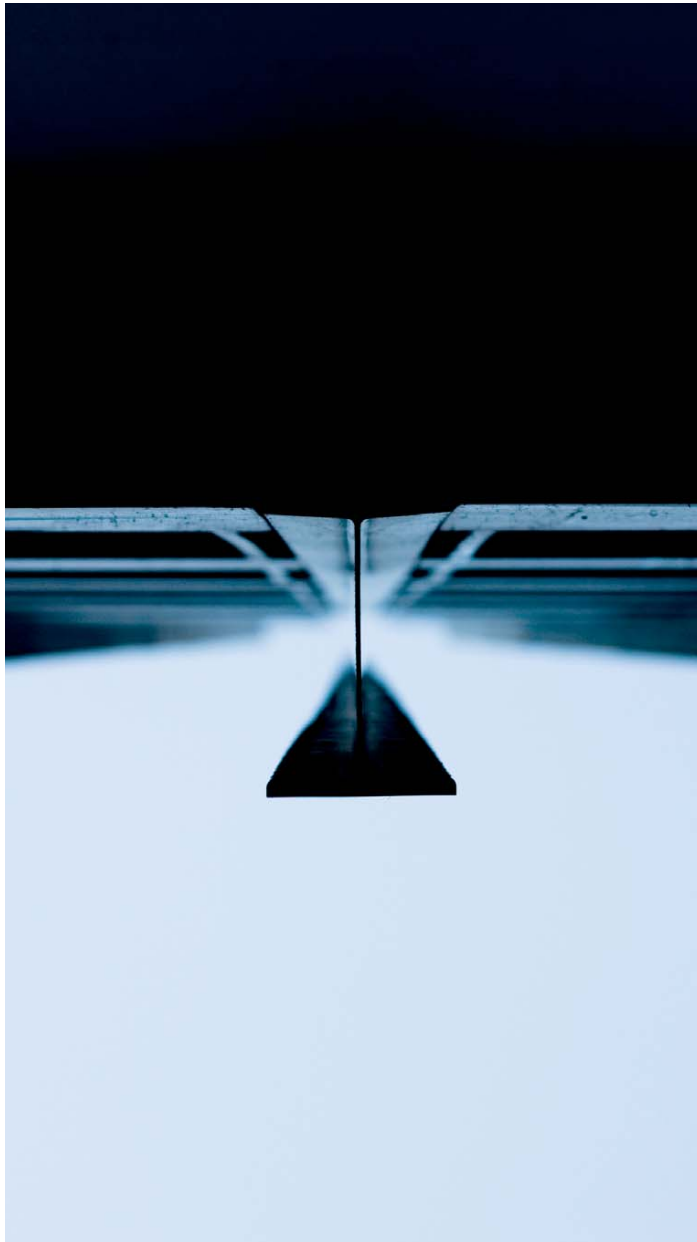

13 maart 2008

De essentie, op de een of andere manier

Het is een sensatie die ik me voorstel aan het eind van de klim: de top. Hoewel ik nergens bovenop sta, maar er juist onder. Ik heb al veel gelezen over moderne architectuur en technische innovaties die bouwwerken van glas en staal mogelijk hebben gemaakt. Maar als je erover leest, dringt het misschien niet helemaal door, waarom een verandering zus of zo zoveel verschil maakt.

Hoewel ik onder een aangeplakt versierseel sta, komt de aard van staal als bouw materiaal nu luid en duidelijk binnen. Een stapel beton met dezelfde mogelijkheden is veel groter en zwaarder. Je kunt een gebouw als dit nog steeds niet geheel zonder maken, maar het volume zet de ruimte dicht, terwijl ik er hier op alle manieren naar en langs kan kijken.

Ik zie kracht en elegantie, bruikbaar als constructie en ornament, op de achtergrond en de voorgrond, het koorlid en de primadonna, de verdediger en de goalgetter, Kubina en Sundin, het voetvolk en de generaal, de ambtenaar en de minister, zoveel: alles in één.

Carter Wiseman noemde het "the glorious I-beam". Ik sta eronder en kijk omhoog. Een stalen balk wijst en leidt naar de hemel. God is in the details.